

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 09. SZÁM 2012. MÁRCIUS 3.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

A PÉNZ ÁLBAL KEREKASZTALA

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

AZ IGAZI ELLENFÉL

Rengeteg levelet kaptunk az elmúlt napokban. Az emberek, bár látszólag nem érdeklődnek a politika iránt, azért tudják, hogy mire megy ki a játék... „Ugye, nem mennek az MSZP-vel, elnök úr? Csalódnék Önökben” – írta valaki. „Mesterházy menjen a fenébe, látszik rajta a hataloméhség, de nem fog neki sikerülni. Az lehet a dologban, hogy igazi ellenfélnek tartják a Munkáspártot, és félnek tőle” – üzent egy másik kedves levélírónk.

Nos, ez az! Ki is az igazi ellenfél? 1990-ben úgy alkották meg a választási törvényt, hogy a vita lehetőségét belevették. A választásokon országos listát állító pártok vezetői mérkőzzenek meg egyszer egymással a nemzeti televízió képernyője előtt! Aztán lassan minden megváltozik. Az országos listát állító pártokat csoportokba állítják, aztán csak a két esélyes vitatkozik egymással, aztán senki senkivel. Minden párt meg van győződve arról, hogy neki van igaza, s csak neki. A másikkal nem vitatkozni kell, hanem szétrúgni, elhallgatni, megsemmisíteni. Kialakul az új magyar „úri osztály” íratlan szabálya: a kommunistákkal és a szélsőjobboldallal nem vitatkozunk. Az úri osztály azonban ebben sem következetes. A Fidesz annak idején beengedi a MIÉP-et a parlamentbe, majd később az MSZP engedi be a szentélybe a Jobbikot. Kiderül, hogy az alapkérdéseket illetően nincs különbség a polgári pártok között. Egy igazi ellenfél

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

van: a Munkáspárt. Igen, a Munkáspárt, amely nem egyszerűen a kormányt akarja megváltoztatni, hanem a tőkés rendszert. Azt a rendszert, amely a pénzt helyezi mindenek fölé, és nem az embert.

KIÜTÉSES GYŐZELEM

A Facebookon ezrek értesültek arról, hogy szerénységem és Vadai Ágnes, az egykori MSZP-s honvédelmi államtitkár, manapság pedig a Demokratikus Koalíció elnökségi tagja fog vitatkozni az MTV1 reggeli műsorában. Ezért már érdemes bekapcsolni a televíziót. Egész este kaptam a biztatásokat a karcagi munkáspártiaktól, akiknek – és velük együtt az egész karcagi dolgozó népnek – rengeteg kárt okozott már Vadai asszony. Még Édesapám is lelkekre kötötte, hogy ne udvariaskodjak, itt az első menetben kiütéssel kell az ügyet elintézni. Nos, valamit megsejtettek. Illetve, dehogy is! A Gyurcsány-féle párt pontosan tudta, hogy ezt a párviadalt nem nyerhetik meg. Ma minden nap egyre több nehézséget hoz. A magasabb minimálbérről kiderült, hogy az adóváltozás miatt tulajdonképpen kevesebbet kapunk. Európa legmagasabb ÁFÁ-ját rárakták az egyébként is felháborítóan magas lakásfenntartási, fűtési és egyéb rezsiköltségekre. Fuldoklunk, és akkor jön a Demokratikus Koalíció azzal, hogy kövessük az IMF és az EU tanácsait, és akkor minden jó lesz. A Munkáspárt viszont világosan kimondja, hogy mindezért a tőkések, köztük például

Gyurcsány úr a felelős. Ha változást akarunk, ha jobb életet akarunk, őket kell elzavarni! Nos, a vita elmaradt, Vadai asszony nem vállalta. Az MSZP sem. Az MSZP még azt sem vállalta, hogy a Munkáspárttal együtt mutassák őket. A végén maradt az, amit a nézők láttak. Az MSZP elmondta véleményét, majd megkérdezték a Munkáspárt elnökét. Szóval, lehet, hogy nem volt kiütéses győzelem. De szerintem a sportban, ha valaki nem jelenik meg a ringben csak azért, mert nem tetszik a másik haja színe, nem őt nyilvánítják győztesnek.

AMIKOR A MUNKÁSOK ÖSSZEÁLLNAK

A Baloldali Kerekasztallal kapcsolatos hercehurca sokak idegeit felborzolta. Pedig a képlet egyszerű. Az MSZDP kezdettől fogva a kapitalizmus mellett van. Szép a neve, történelmi melegséget is áraszt, de csak ennyi. Az osztályharcot nem vállalták, másutt nem kellene, ezért odaálltak az MSZP mellé. A Vajnai-féle társaság a 2006-os választások előtt, amikor minden baloldali szavazat kellett az MSZP-nek, meg akarták szerezni a Munkáspártot. Nem ment nekik, erre csináltak egy másik pártot, jelentősen meggyengítve a Munkáspártot, és megfosztva a magyar dolgozókat attól, hogy a Munkáspárt bejusson a parlamentbe. Később már az MSZP-nek se nagyon kellett. Az MSZP most megint megijedt. Hiába öltözik vörösbe, hiába szervez álosztályharcos éhségmenetet, attól nem lesz nyerőbb a dolgozó emberek szemében. Közeledik ugyanis az az idő, amikor – Szabó Ervin szavaival élve – „a munkások összeállnak, hogy munkájuk termékének nagyobb része jusson nekik, s erre a célra utakban és módokban egyeznek meg, hogy munkaerejüket drágábbra tarthassák.” Nos, a Munkáspártnak nem az MSZP-vel, nem MSZDP-vel, nem a Vajnai-féle társasággal kell szövetségre lépnie, hanem velük, a munkásokkal. És ezt meg is tesszük.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Február 27-ig 137 áldozatot szedett a fagyhalál. Hatvanketten a szabad ég alatt fagytak meg, hetvenötön pedig fűtetlen otthonukban, illetve lakásuk udvarán, telkén. Az áldozatok között van 33 éves és 90 éves is. A Magyar Szociális Fórum szerint összességében 300 körül mozog azoknak a száma, akik 2011. október 8., az első kihüléses eset óta távoztak az élők sorából.

Munkáspárt: Ezt nem lehet higgadtan kommentálni. Ilyen egy tisztességes társadalomban nem történhet meg! Az csak egy minden emberi értéket eldobó anarchiában létezhet, hogy nem kap fűtést a rászoruló, s azért hal meg, mert „aki nem tud fizetni, az pusztuljon bele”. Demokratikus anarchia? Csak látszólag ellentétes szavak. A pénz urainak nem érdeke, hogy rend, tisztesség, felelősség uralkodjon a társadalomban. Pontosan erre építenek: taposd el a gyengébbet, ne segíts, ne nézz oda, s neked több marad. Vagy legalább – valami. Hát nem! Nem, nem és nem! Számunkra az egyetlen érték az ember. Figyeljünk egymásra! Segítsünk ott, ahol tudunk, s hívjunk segítséget ott, ahol szükség van rá!

2. A Szolidaritás 23 megyei, illetve városi koordinátora távozott a szervezetből, miután kizárták az egyik eddigi társelnököt, Árok Kornélt.

Munkáspárt: A volt tüzoltó Árok Kornélt hivatalosan azért távolították el, mert egy – amúgy senki által sem ismert - jelentéktelen pártocskára, a Szövetség az Egységes Magyarországiért tagja. A Szolidaritás úton-útfélen állítja, ők civil mozgalom, a nagybetűs demokráciáért küzdenek és várnak soraikba mindent és mindenkit, vallástól, fajtól és pártszíntől függetlenül. Árok ebbe nem fért bele. Talán személyes okokból, talán csak azért, mert a Szolidaritás már régen nem civil mozgalom, vezetői pedig pártérdekek kiszolgálóivá léptek elő. Márpedig az MSZP, Gyurcsányék vagy éppen a szerveződé Bajnai senkit és semmit sem tűrnek el maguk mellett. Ároknak és a Szolidaritás tisztességes tagjainak gyaníthatóan ezért kellett mennie.

3. Részbeni államosítással mentik meg a súlyosan veszteséges osztrák Volksbankot.

Munkáspárt: A hírből két dolog következik. Egy: a kapitalizmus játékszabályaiba is belefér az államosítás, erről beszélni még demokratikus salonokban sem eredendő bűn. Csak Mesterházy Attila „baloldali” szocialista vezető szerint diktatórikus az a párt – esetében a Munkáspárt –, amely ezt szóba hozza. Kettő: a kapitalizmus az államosítást a tőke érdekében használja, Bécs mindössze 49 százalékát veszi át a banknak, azaz nem a betétesek pénzét menti meg, hanem a tőke befektetését, a pénzügyet meghagyja eddigi tulajdonosainak kezébe, ő csak „kiszegít”. Ha valami, ez a legnagyobb különbség a néphatalom és a kapitalista demokrácia között.

4. Március elsejétől nem szállít több, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott beteget a Maros Sped Kft., az egyik szegedi betegszállító cég.

Munkáspárt: A vállalkozó érve: a jelenlegi feltételek mellett ez neki nem üzlet. Akár meg is lehetne érteni, ő a piacból él, ha

keveset fizetnek neki, nem segít, nem szállít beteget. A szegedi céget tehát nem is ítéljük el, annál inkább azokat, akik üzletté tették az egészségügyet. Ha a szocialistáknak és liberálisoknak sikerült volna eladniuk a kórházakat, ma ugyanez játszódhatna le a rendelőkben is: a vállalkozó orvos mondhatná a betegnek, „bocsánat, nem éri meg kezelnem”. A Fidesz-kormány bűne, hogy a félig privatizált egészségügyben máig nem teremtett rendet, felemásan államosít, s elegendő pénzt sem fordít az ágazatra.

5. A nemzetvédelmi egyetem volt kancellárja saját nevében egy folyóiratban még publikálta is annak a tanulmánynak az összefoglalóját, amelyet egy fiktív pályázat alapján egy pesterzsébeti piacon grillcsirkét árusító vállalkozó nyert el, de valójában az egyetem munkatársa készítette el. A „munkáért” a grillcsirkés nyolcmillió forintot kapott.

Munkáspárt: Rejtő Jenő és Jaroslav Hasek nyomdokain haladunk. Igaz, ami nálunk mulattató fikció volt, az nálunk a keserű valóság. Minden szerepel benne, ami tipikus a '90 utáni Magyarországra: hamis pályázat, hamis számla, „civil” vállalkozó, korrupt vezető és persze önhitt plágium is. A Honvédelmi Minisztériumnál és a Honvédségnél elkövetett korrupciós bűncselekmények miatt egyébként csak 2005 és 2010 között több mint 1,7 milliárd forint kár érte az országot.

6. Két év alatt negyvenkét közlekedésrendészeti szabályszegést követtek el egy Saab 9-3 Cabrio Vectorral, amelyet lefoglalt az adóhatóság.

Munkáspárt: Jópofa történet? A rossz elnyerte büntetését? Akkor várják meg a folytatást. A luxus kabrió tulajdonosa ezt követően egyszerűen besétált az adóhatósághoz, leszurkolta zsebből a több mint egymillió forintos bírságot, és könnyedén elhajtott. Ennyi. Ha valaki az új Btk. szerint ellop egy sportszeletet, őrizetbe kerül. Ha valaki két év alatt negyvenkétszer csal és veri át az államot, s van pénze, büntetlenül megússza. Ennek fényében kéretik végiggondolni a bíróságról a minap mosolyogva kísétáló Hunvald György ügyét is. Milliárdos lopásért visszajáró ingatlanokkal, repülővel, egyebekkel. Út két és fél évet.

7. Megalakult a Magyar Családtudományi Társaság, a szervezet küldetésnyilatkozatában káros jelenségnek tartja a házasság előtti szexuális kapcsolatokat és az élettársi viszonyt is.

Munkáspárt: A magyar demokráciában akármilyen hülyeségre létre lehet hozni egy társaságot. Azonban a „családtudomány” eme önjelölt képviselői állami támogatást kapnak. Innentől a történet nem magánügy, hanem türhetetlen botrány. A családvédelemre úgy alapvetően jól ráférnének az adóforintok, de ugye ez nem az. Az sem rossz kezdeményezés, hogy a gyermekeket alapvető értékekre tanítsuk, de a társaság erre sem hivatott. Javasolnánk, hogy tudományukat a saját portájuk előtt söprögetve kamatoztassák. Közmunka keretében...

EGY LÉPÉS BALRA,

Az elmúlt napokban a sajtó tele volt a Baloldali Kerekasztalról szóló hírekkel. Nyilatkozott az MSZP, hogy részt vesznek, majd gyorsan nyilatkoztak, hogy mégsem. Ugyancsak nyilatkoztak a Demokratikus Koalíció képviselői is, hogy ők sem. A Munkáspárt vitát javasolt e pártoknak, de azok nem kívánnak a Munkáspárttal egy asztalhoz ülni, mondván, hogy a Munkáspárt szélsőséges, ellenzi a kapitalizmust, a NATO-t, az EU-t, amit viszont ők szeretnek. A Munkáspárt azt javasolta: ne kapkodjunk, azt keressük, ami összeköt, és ne azt, ami elválaszt! A végén az MSZDP is, a többiek is megadták magukat az MSZP-nek. A baloldali együttműködés azelőtt ért véget, hogy elkezdődött volna. Nézzük, mi is történt!

SZÜLŐATYA AZ MSZDP

Az MSZDP január végén kezdeményezte, hogy az MSZDP, a Munkáspárt, a Munkáspárt 2006 és a Zöld Baloldal képviselői üljenek össze egy tanácskozássra, hangsúlyozva, hogy az MSZDP „vár minden baloldali pártot és szervezetet, akik nyitottak az új megoldások és az együttműködés felé, hogy hatékonyan tudjunk együtt dolgozni egy új baloldali politika mentén”.

A Munkáspárt Elnöksége 2012. január 31-i ülésén úgy döntött, hogy a Munkáspárt vegyen részt, és Kovács István, az Elnökség tagja képviselje pártunkat. Mérlegeltük az elmúlt 20 év negatív tapasztalatait, az egyes pártok tőlünk eltérő politikáját, a Munkáspárttal szembeni fellépéseiket. Mérlegeltük azt is, hogy az MSZP vagy a Demokratikus Koalíció megjelenése ezen a fórumon problémát vethet fel, hiszen polgári pártokról van szó. Ennek ellenére azt mondtuk: próbáljuk meg!

2012. február 2-án, Budapesten sor került az első találkozóra. Az MSZDP által készített jegyzőkönyv szerint „a jelenlévők egyetértettek abban, hogy szükség van egy építő jellegű baloldali párbeszédre. Ennek érdekében készek erre, és kompromisszum-készségüket is kifejezték. Megegyezés

jött létre a párbeszéd folytatására, és az alapelveket illetően.”

VITÁZTUNK, DE NEM ÁLLTUNK FEL

Az első találkozó nyomán felmerült több problémás kérdés, amit a Munkáspárt természetesnek tartott, tekintettel arra, hogy egy új folyamatról van szó.

Az egyik ilyen kérdés maga az időpont. Az első találkozón megállapodás született arról is, hogy a következő találkozóra február 13-án kerüljön sor. A Munkáspárt jelezte, hogy megítélésünk szerint az előrelépéshez időre, türelemre van szükség, ezért korainak tartottuk a februárt. Mivel a többiek ragaszkodtak hozzá, végül a Munkáspárt is tudomásul vette. Rajtunk ne múljon!

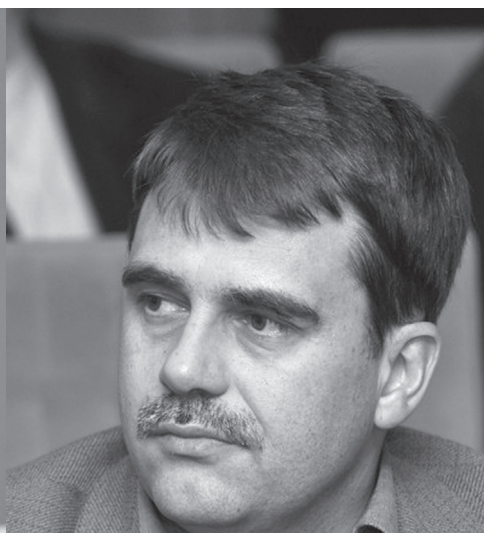
A másik ilyen probléma a napirend. A Munkáspárt 2006 számos olyan konkrét kérdést akart elfogadtatni, amelyek a saját politikájuk megjelenítését szolgálták. Ilyen ötlet volt, hogy működünk együtt a Munka törvénykönyvével kapcsolatos népszavazásban. Utólag nézve már ez sem szolgálta az előrelépést, hiszen köztudott, hogy a Munkáspárt nem ért egyet ezzel. Javasoltuk, hogy olyan kérdésekről essék szó, amelyekben előzetesen egyetértünk. Ha ilyen egyetértés nincs, vitassunk meg mindent, amit az egyes pártok felvetnek. Az MSZDP körültekintően járt el ebben a kérdésben, és sikerült a napirendben megállapodni.

A harmadik kérdés a további résztvevőket érintette. Az esetlegesen meghívandó szervezetek köréről február 2-án esett szó, de ebben nem született megállapodás.

Magánszemélyek meghívásának gondolata is elhangzott, de ebben sem született megállapodás. A Munkáspárt itt is messzemenő kompromisszumra törekedett. Jeleztük: „Ha az MSZDP küldi ki a meghívásokat a saját nevében, úgy tisztelettel kérjük az előzetes tájékoztatást. Tekintettel arra, hogy eddig csupán egy találkozó volt, a Munkáspárt számára ez a megoldás elfogadható lenne. A Munkáspárt a jelenlegi szakaszban ellenzi magánszemélyek meghívását a szervezetekkel azonos minőségben.” Miért elleneztük a magánszemélyek meghívását? Nos, azon egyszerű oknál fogva, hogy mi komolyan gondoltuk a baloldali együttműködést. Készek voltunk szervezeti és anyagi erőinkkel részt venni e folyamatban. Bármennyire is fontos lehet egy-egy magánszemély, nem hasonlítható össze egy párttal vagy más szervezettel.

A második találkozóra végül is 2012. február 16-án került sor. Számunkra váratlanul megjelent az MSZP. Annál is inkább váratlanul, mert előtte az MSZDP, mint szervező írásban közölte, hogy senki más nem lesz ott, csak azok, akik az elsők is jelen voltak. A Munkáspárt képviselője most sem állt fel, bár megtehetette volna,

KÉT LÉPÉS JOBBRA

hiszen a szervezők megszegték a megállapodást. A Munkáspárt tudomásul vette az MSZP megfigyelői jelenlétét.

Megszülettek az első megállapodások is. Döntöttünk a kerekasztal megalakulásáról. Döntöttünk a lehetséges vitapontokról, így a jövőbeli együttműködés stratégiai elméleti és politikai kérdései megvitatása, a demokratikus jogállam védelme, új szociális védőháló kiépítése, a baloldali és demokratikus pártok, nyomásgyakorló csoportok és személyek politikai fellépése (közös akciók, választási együttműködés). A jegyzőkönyvbe bekerült egy családka pont is: „az integrációs folyamatok támogatása”. Ezt a Munkáspárt is el tudta fogadni, mivel nem a NATO-ról, nem az EU-ról volt kimondottan szó. Utóbb kiderült, hogy itt volt a kutya elásva.

SZOCIALISTA ZSAROLÁS

Balogh András, az MSZP elnökhelyettese, aki megfigyelőként volt jelen, azt nyilatkozta a sajtónak, hogy jelentést tesz az MSZP vezetésének, de elképzelhetőnek tartja, hogy az MSZP valamilyen formában részt vegyen e munkában. És ekkor érdekes fordulat történt. Az MSZP vezetése, az elnöksége és a frakciója együttesen nagyon gyorsan kijelentette, hogy semmilyen baloldali fórumon nem vesz részt, ahol olyan párt van, aki nem fogadja el az EU-t és a NATO-t, és egy

szor más dolgot, ami az MSZP-nek fontos. Magyarán az MSZP nem volt hajlandó egy asztalhoz ülni a Munkáspárttal.

A Munkáspárt reagált az MSZP beavatkozására. Értetlenségünket fejeztük ki. Az MSZP olyan témákat kért számon, amelyek megítélésünk szerint nem tartoznak a baloldaliság fogalmához. Az EU és a NATO, az „euroatlanti értékek” elfogadása, amelyet az MSZP a Munkáspárttól kér számon, nem baloldali érték. Az „új Negyedik Köztársaság” felépítése sem általános baloldali érték, hanem egyes pártok, mondjuk az MSZP és a Vajnai-féle társaság politikai törekvése. Az MSZP beavatkozását visszautasítottuk.

MUNKÁSPÁRT: NE ADJUK FEL!

Az MSZP zsarolását látva a Munkáspárt február 21-én levelet küldött minden kerekasztali pártnak, amelyben arra hívta fel a figyelmet, hogy már is vannak jó tapasztalatok, ezek mentén kellene tovább menni, és nem az elválasztó elemeket keresni. Helyesnek bizonyult például, hogy igyekeztünk elválasztani azokat a kérdéseket, amelyekben lehetséges közös nevezőre jutni, azoktól, amelyekben a pártok sem ma, sem holnap nem fognak egyetérteni. Jelentős mértékben az MSZDP diplomáciai érzékének köszönhető az is, hogy a kapitalizmus általános elutasítása és a

kormányváltás két eltérő koncepciója az első két találkozón megfert egymással.

Nem hallgattunk a negatívumokról sem. Az első két találkozón az is nyilvánvalóvá vált, hogy a viszonylag gyors ütemű munka mellett nagyon gyorsan eljutunk azokhoz a kérdésekhez, amely az elmúlt két évtizedben mindig megoldhatatlanok voltak. Ilyen kérdés az, hogy mit tekintünk baloldaliságnak. A Munkáspárt a Baloldali Kerekasztal esetében kész volt minden fél önértékelését tudomásul venni. Vagyis, ha valaki baloldalinak tekinti magát, jöjjön! Az MSZP viszont csak azokat tekinti baloldali partnernek, akik lényegében az ő politikáját elfogadják.

A harmadik nagy kérdés, hogy létezhet-e az MSZP-től független baloldali együttműködés. A Munkáspárt meggyőződése az, hogy igen, létezhet. Ma egyre többen vannak Magyarországon olyanok, akiknek kárt és bajt okoz a kapitalizmus, és csalódtak minden parlamenti pártban, legyen az konzervatív, szocialista vagy liberális. Ezek az emberek változást akarnak. Sokan válnak a jobboldali radikalizmus követőivé, de messze nem mindenki. Az is tapasztalható, hogy sokan kezdik felismerni a jobboldali radikalizmus álságos arculatát.

A baloldali együttműködésnek nem arra kell épülnie, hogy egyik vagy másik pártot támogassa. A baloldali együttműködésnek szellemi, politikai és

szervezeti kereteket kell adni mindazon erők közös fellépéséhez, amelyek kisebb vagy nagyobb mértékben a tőke, a pénz uralma ellen vannak.

Emlékeztettük a pártokat az elmúlt 20 év tapasztalataira. Az elmúlt 20 esztendőben az MSZP azokat tekintette baloldalinak, akik az MSZP politikáját hajlandóak voltak elfogadni, sőt, támogatni az MSZP-SZDSZ-kormányokat. Egy koalíciós kormány politikájának támogatása messze túlmutat a baloldaliság követelményein.

Még egyszer kifejeztük készségünket a kompromisszumra. A Munkáspárt – felismerve a Baloldali Kerekasztal fontosságát – minden fenntartását félretéve hajlandó volt tudomásul venni az MSZP jelenlétét a Baloldali Kerekasztalon. Azt azonban nem fogadhatjuk el, hogy az MSZP részvételét olyan feltételek elfogadásához köti, amelyek nyilvánvalóan elfogadhatatlanok a Munkáspárt és sok más potenciális résztvevő számára.

Még valamire felhívtuk a pártok figyelmét. A Munkáspárt elnöke külön is találkozott ez ügyben Schmuck Andorral, az MSZDP főtítkárával. Jeleztük, hogy legyünk reálisak. A baloldali pártok, beleértve a Munkáspártot is, gyengék, és milliónyi gonddal küszködnek. A Munkáspárt azonban egy létező országos erő, amit nem mindenki mondhat el magáról. A legutóbbi választásokon a Munkáspárt egyedül ért el annyit, amennyit az összes többi baloldali szervezet együtt. Schmuck úr is jelezte, hogy tudják: a Munkáspártnak van tekintélye, erkölcsi tartása, és van szervezeti hálózata. Az MSZDP főtítkára elmondta, hogy nekik nagy terveik vannak a pártjuk bővítésére. Végül a Munkáspárt elnöke kijelentette: nekünk van világos elvi iránytűnk. A kerekasztal első találkozóinak iránya egybeesik a mi terveinkkel, s megyünk együtt mindaddig, amíg a fő irányok legalább hasonlóak. Nem engedjük magunkat zsarolni.

Felhívtuk a pártok figyelmét, hogy most az MSZP zsarolja a baloldali pártokat, kijelentve, hogy csak olyan fórumokon vesz részt, ahol nincs jelen a Munkáspárt. Ez a taktika az elmúlt 20 évben semmi jót nem hozott ezeknek a pártoknak. Az MSZP most megint a saját politikájának rendeli alá azokat a szervezeteket, amelyek ezt hajlandóak elfogadni. Ez sem fog semmi jóval kecsegtetni.

A levelünkben világosan leírtuk: „A Munkáspárt támogatta az MSZDP javaslatát a baloldali kerekasztal megteremtésére. A Munkáspárt minden előfeltétel nélkül, bárkivel kész erről tárgyalni a jövőben is. Ugyanakkor nem tárgyalunk senkivel, akik az embereket akarják félrevezetni és becsapni.”

KÉT LÉPÉS JOBBRA

Világossá vált, hogy az MSZP a tárgyalások minden rezdüléséről azonnal értesül. Az MSZP a Népszabadságon keresztül azonnal nyilvánosságra is hozta az új fejleményeket, és a maga módján igyekezett az eseményeket befolyásolni. A pártok között az MSZP szócsöve a Vajnai-féle párt volt, amely szinte szó szerint ismételte az MSZP kijelentéseit.

A pártok abban állapodtak meg, hogy február 23-ig véglegesítik a következő találkozón aláírandó közös nyilatkozat szövegét. Az MSZDP elküldte a véglegesnek szánt tervezetet, amelyben az eredetileg csupán az integrációról szóló rész jelentősen kibővült: „Magyarország nemzetközi kötelezettség-vállalásainak tiszteletben tartása. A BAKA a szociális és demokratikus alapjogok védelmére alapozza az együttműködést, az európai integráció, a Szociális Európa híve. Nem vállal közösséget olyan szervezetekkel és személyekkel, amelyek közös céljaikkal ellentétes politikát folytat.”

Magyarul ez azt jelentette, hogy fogadjuk el az EU-t, a NATO-t, és minden mást, amit a Munkáspárt soha nem fogadott el.

A Munkáspárt Elnöksége február 23-án válaszolt: „A tervezetbe sajnálatos módon olyan elemek is kerültek, amelyek a jelenlegi helyzetben szükségtelenül élezik a vitát, és kérdőjelezhetik meg a további együttműködés lehetőségét. A Munkáspárt megítélése szerint nincs szükség arra, hogy baloldali pártok megerősítsék „nemzetközi kötelezettség-vállalásaink tiszteletben tartását”. Ez ugyanis egyaránt jelenti a NATO, az EU támogatását, sőt olyan magyar-amerikai biztonsági egyezmények „tiszteletben tartását”, amelyek éppen a demokráciát sértik.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az EU-t illetően eltérőek a véleményeink. Mi nem kérjük Önöktől, hogy fogadják el a mi álláspontunkat. Mi azt javasoljuk, hogy találjunk kompromisszumot.

Javaslatunk: hagyjuk el az első oldal utolsó bekezdését, és helyére az alábbi

mondat kerüljön, ami lehetővé tenné, hogy a Munkáspárt elfogadja az egész dokumentumot: A BAKA a szociális és demokratikus alapjogok védelmére alapozza az együttműködést Magyarországon és az Európai Unióban egyaránt.”

Ha ez nem kompromisszum, akkor mi az? Nos, öt perc alatt kiderült, hogy sem az MSZDP, sem a Vajnai-féle társaság, sem a többiek nem akarnak megegyezést. Vajnai válaszevele világosan tükrözte, hogy mi is érdeklí őket: „Olyan időszakban, amikor egyre erősebben lépnek fel a rasszista, idegengyűlölő, szélsőjobboldali szervezetek, gyűlöletre uszítva EU-s zászlót égetnek, fontos politikai üzenet, hogy az együttműködő baloldali szervezetek egy szociális Európában, az alapvető szociális és demokratikus jogokat garantáló Európai Unió keretei között keresik a megoldást a gazdasági válságra. Csak így lehet széleskörű baloldali összefogást szervezni, ami elengedhetetlen a jelenlegi kormány leváltásához.”

A Munkáspárt Elnöksége nyilatkozatban zárta le az ügyet. „A Munkáspárt sajnálatos módon veszi tudomásul, hogy az említett pártok megadták magukat az MSZP-nek, és a mögötte álló tőkés köröknek. Ezzel ismét lehetetlenné tették a baloldali erők tőke-ellenes összefogását. Munkáspárt nélkül ugyanis nincs baloldali összefogás.” Azóta létrejött a kis-BAKA, Schmuck és Vajnai barátai alapították meg, hitet téve a NATO mellett is.

OKOSABBAK LETTÜNK

Először, az elmúlt napok megmutatták, hogy az emberek értékelik és becsülik a Munkáspárt következetes elvi politikáját. Nem azt várják, hogy mi is fekdjünk le az MSZP-nek és általában a tőkének, hanem azt, hogy küzdjünk ellenük.

Másodszor, azok, akik a baloldali együttműködést sürgetik, láthatták, hogy a Munkáspárt akarta, a többiek nem akarták.

Harmadszor, az MSZP és a Demokratikus Koalíció nagy erejű támadása jelezte, hogy tudják: a Munkáspárt lényeges politikai erő. Lehet, hogy nem vagyunk a parlamentben, lehet, hogy szegények vagyunk, de annak mértékében, ahogy a helyzet romlik, s sem a konzervatív, sem a szociáldemokrata-liberális pártok nem tudnak megoldást, úgy nő a Munkáspárt potenciális befolyása.

Csak idő kérdése, hogy az emberek mikor bízzák a gondjaik megoldását a Munkáspártra.

„DON QUIJOTENAK ÉRZEM MAGAM”

BESZÉLGETÉS BALOGH PÉTER ZSOLTTAL, A MUNKÁSPÁRT RÁCKERESZTÚRI KÉPVISELŐJELÖLTJÉVEL

1973. január 9-én született Budapesten, hivatásos katona apa és gyári munkás anyai fiaként. Gyermekkorát Győrben töltötte. Több szakmával rendelkezik: hegesztő, ács, erőműgépész, benzinkutas és kereskedelmi végzettsége is van. Felesége egy boltban dolgozik. Harmonikus házasságban nevelik 11 éves kislányukat. Normális, dolgozó ember – talán épp ezért a Munkáspárt képviselőjelöltje. Azért, mert – ahogyan ő fogalmaz – egyáltalán nem ért egyet ezzel a rendszerrel, és elfogadni sem tudja azt. Felismerte, hogy nincs igazság egy olyan társadalomban, ahol tisztességesen megélni szinte lehetetlen, a profit és a pénz viszont mindent uralhat. Az emberi értékek és a környezet védelme motiválja harcában – bízunk benne, ez valójában nem lesz „szélmalomharc”.

– *Rengeteg szakmád van...*

– Kényszerpálya. Az embernek van egy csomó szakmája, és így is nehezen tud talpon maradni. Persze nem érthet egyforma színvonalon mindenhez. Senki ne mondja, hogy ha valakinek hét diplomája van, akkor mindegyikhez egyformán ért. Manapság trendi lett sok papírral meg címmel rendelkezni. Két évtizeddel ezelőtt elég volt egy diploma vagy egy szakma, amihez jól értett a művelője. És kiválóan működött a rendszer. Nem volt munkanélküliség, sem pedig túlképztség.

– *A technológia sokat fejlődött, túltermelés van. Hova lehet elhelyezni a rengeteg szakembert?*

– A mai rohanó világban megpróbálnak mindent robotizálni, hogy minél kevesebb embert kelljen megfizetni, és minél nagyobb legyen a profit. A fejlődés nem hozta magával a munkaidő csökkentését. Termelünk és nem azért, hogy jó legyen az embereknek, hanem azért, hogy növekedjen a profit. Az embereknek nincs pénzük, ezért nem fogy el a termék, amit később bezúznak, megsemmisítenek, pedig odaadhatnák idősek otthonának, óvodáknak, kórházaknak – de mint tudjuk, a kapitalizmus nem emberbarát. Tegyük hozzá, hogy a másik oldalon emberek halnak éhen, és nélkülöznek nemcsak élelmiszert, hanem más, az élethez szükséges dolgokat is. A kereskedelemben ki kellene iktatni a közbenső lépcsőt, és tisztességes áron átvenni a gazdáktól a termékeket. Nem becsületes, hogy a 8 forintos almát 200 forintért veszi a fogyasztó. És persze számtalan egyéb terméket...

– *A környezetvédelmi kérdésekről mi a véleményed?*

– Nagyon odafigyelnek ránk a szmoggal kapcsolatban. Ne tüzelj fával, csak gázt használj, stb. Arról nem sokat beszélnek, hogy a rengeteg autó mennyire árt, és arról sem, hogy ha nem akar fogyni, akkor kevesebb lesz a profit. Az egész országban nincs termelőmunka, mégis vágni lehet a szmogot. Nincsenek üzemek, gyárak. Irodák vannak ezerszámra. Ennyi inaktív embert lehetetlen eltartani, ennyi szolgáltatásra nincs igény. Sorra zárnak be az útszéli csárdák, kiskocsmák, éttermek, mert nincs pénze az emberek többségének. Emberi kapcsolataink rovására megy a technika, ha nem élünk vele okosan. Igen, nekem is van mobiltelefonom, de ez nem helyettesítheti a személyes baráti beszélgetéseket, a sokatmondó szemkontaktust.

– *Miért indulsz az időközi önkormányzati választáson?*

– Egyszerű. Mert egyáltalán nem értek egyet ezzel a rendszerrel, és elfogadni sem tudom. Az elméletét sem, de a gyakorlatát végképp nem.

– *Szűkebb hazánkban, Ráckeresztúron milyen megoldandó gondokkal fogsz szembenézni, ha megválasztanak?*

– Sokszor felvettem a csatorna problémáit. A szennyvizet egyenes úton engedték bele a Szent László patakba. Gyermekkoromban a település dísz volt, szép, tiszta, szívet gyönyörködtető patakocská. Hosszútávon és rövidtávon is rossz irányba vezet a profitorientált gondolkodásmód. Sem a környezet megóvása, sem pedig az emberek érdeke és boldogsága nem számít ebben a felfogásban. Az utcák és járdák állapota borzalmas, az emberek nyakig

BALOGH PÉTER
ZSOLT

AZ EMBEREKÉRT
RÁCKERESZTÚRÉRT

www.munkaspart.hu • 1082 Budapest, Baross utca 61.
info@munkaspart.hu • Telefon: 06-1-787-8621 • 06-30/307-1166

úsznak a sárban, de mit számít ez! Vissza kell állítani az utcabizalmiak feladatkörét, és az emberekkel közösen rendbe hozni a települést. Ezzel egy kis közösségi élményt is adnánk, ami ellensúlyozza az általános besavanyodást és bezárkózást... Kicsit Don Quijotének érzem magam ebben a faluban, de a szélmalomharcot sem adom fel.

– *Éltél egy kicsit a szocializmusban. Milyen volt?*

– Jó volt. Persze az általános amnézia és zsigeri gyűlölet ezt igyekezik elfeledtetni, tagadni. Viszont amit sokat szidnak, érdemes megnézni, megvizsgálni, visszatekinteni és mérlegre tenni. Ki a hazaáruló? Biszku Béla, aki védte a törvényes rendet és a többség érdekét kevesek rovására, vagy a rendszerváltók, akik eladták az országot fillérekért, és munkanélküliséget, nyomort, leépülést, szellemi nihilizmust hoztak a nyakunkra? Az utóbbiak az igazi hazaárulók!

Az embereknek egy idő után gyanússá válik ez a sok gyűlölet és utálkozás.

A szocializmusban is voltak hibák, tévedések, de emberek vagyunk, és az a kötelességünk, hogy tanuljunk a hibáinkból.

Sok sikert kívánunk!

KÁDÁR JÁNOS ÖRÖKSÉGÉT KÖVETVE AZ ÚJ KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOM FELÉ

A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK IRÁNYELVEI KÁDÁR JÁNOS SZÜLETÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJÁRA

A Központi Bizottság február 18-án irányelveket fogadott el Kádár János életútjáról. Mostani számunkban megkezdjük az anyag közlését, amely áttekintést ad a száz esztendeje született Kádár János életéről és értékeli munkásságának főbb szakaszait.

Száz esztendeje született Kádár János. Államférfi, miniszterelnök, a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyisége. Nevéhez fűződik a 20. századi magyar történelem legsikeresebb szakasza, a szocializmus évtizedei.

II. A MUNKÁSSÁG, A DOLGOZÓK, A SZOCIALIZMUS ELKÖTELEZETT HÍVE

1944–1948 között a kommunista párt válik a társadalom motorjává. Politikai jelszavai hatásosak, a társadalom számára vonzóak. 1948-49-ben a kommunista párt szövetségeseivel együtt többségbe kerül a hatalomban, a szocializmus békés úton győzelemre jut. A gazdaság terén felszámolják a tőkés magántulajdon többségét, a gazdaság, a tulajdon zöme közösségi tulajdonba kerül. Kulturális téren elindul a tömegek bevonása az oktatásba, szegények milliói jutnak iskolai végzettséghez, sőt egyetemi diplomához. A külpolitika terén is irányváltást hajtanak végre. Magyarország szövetségese nem a tőkés Nyugat, hanem a szocialista Kelet, mindenekelőtt a Szovjetunió. 1949-ben létrejön a gazdasági integrációs szervezet, a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa (KGST), 1955-ben pedig a katonai szervezet, a Varsói Szerződés. Mindez együttvéve jelenti, hogy Magyarország a szocializmus útjára tér.

Kádár részese, ismerője és végül elszenvetője az 1950-es évek első fele téves és hibás döntéseinek. Kádár feljut a csúcsra, belügyminiszter lesz, sőt Rákosi Mátyás főtitkár helyettese. Aláírása ott szerepel az MDP legfontosabb dokumentumain.

1949 júniusában az MDP Központi Vezetősége ülésén ő adja el a Rajk-ügyet, az 1950-es évek leghírhedtebb politikai ügyét. Kádár ismerteti a nyomozás eredményét, miszerint Rajk László belügyminiszterként és Szőnyi Tibor a párt káderosztálya vezetőjeként kémcsoportot és párton belüli frakciót hoztak létre. Akkoriban ebből egy is főben járó bűn, Rajkot és társait kivégzik.

Kádár a vezetés tagja, de sohasem lesz a szűk csapat, a Moszkvából jöttek tagja. Rákosi és Kádár két világ. Kettőjük konfliktusa időzített bombaként épül be az 1950-es évek politikai életébe. Húsz év különbség van közöttük. Rákosi 1948-ban 56 éves, Kádár 36. Rákosi élő legenda, hiszen 1919-ben, a Tanácsköztársaság idején a legfiatalabb népbiztos, azaz miniszter, amiért hosszú évekig a Horthy-rendszer börtönében ül. Kádárnak nincs, nem is lehetett szerepe a Tanácsköztársaságban. Ő is ül börtönben, de az ő ügye nem kerül a figyelem középpontjába.

Rákosi a Szovjetunióban éli meg a II. világháborút, Kádár idehaza. Rákosit ismeri Sztálin, az akkori szovjet vezetés számos tagja. Kádárt jószerével senki sem ismeri a nemzetközi

mozgalomban. Rákosi azt a politikai kultúrát hozza magával, amit a sztálini Szovjetunióban tanul. Kádár szokásait a háború előtti Magyarország alakítja.

Kádár sok mindenben másként gondolkodik, mint Rákosi és a szűk vezetés tagjai. Véleményét elmondja, másokkal is megosztja, de a Rákosi-féle vezetéssel szemben nem szervez ellenzék.

Kádár elszenvetője az MDP-vezetés hibás politikájának. 1951 márciusában még ő készít jelentést az MDP-tagság összetételéről. Alig egy hónappal később már letartóztatják. Rákosi a vezetés ülésén elmondja, hogy Kádárral szemben az első gyanú „Rajk leleplezésénél keletkezett, amikor észrevettük, hogy magatartása kényszeredett”. Magyarán, Kádár támogatta Rajk László elítélését, de nem túlságosan lelkesen, legalább is nem olyan lelkesen, ahogyan Rákosi elvárta. Kádár bűnlajstromát mindjárt bővítik a múlttal is. Nyakába varrják, hogy 1943-ban engedély nélkül oszlatta fel a kis létszámú hazai pártot, és hozott létre egy legális pártot Békepárt néven.

Kádár börtönben van, amikor az MDP Központi Vezetősége 1953 júniusában feltárja a hibákat. Kádár támogatja a döntést, s a megújulás nagy, de sajnálatos módon elszalasztott lehetőségének tekinti. Élete végéig vallja, hogy a szocializmus nevében elkövetett hibák, tévedések helyrehozhatóak, mert nem a szocializmus lényegéből, hanem egyes emberek hibáiból fakadnak. A kommunisták akkor teljesítik küldetésüket, ha a munkásságot, a dolgozókat szolgálják, és következetesen küzdenek a tőkés rendszer ellen, a munkások, a dolgozók társadalmáért.

III. A KÁDÁR-KORSZAK

Az MDP történelmi hibája, hogy felrúgja saját maga szabályait, megsérti a szocializmus eszméit, s ezért végül képtelen lesz megvédeni a szocializmust. 1956 eseményei elsodorják. Kádár egész életében fájjalja azt, ami történt, vallja, hogy elkerülhető lett volna.

Kádár János realista. Tudja, hogy csak két út lehetséges: vagy vissza a tőkés rendszerhez, vagy előre egy jobb, a hibáktól megszabadított szocializmus felé. A dolgozó tömegek csak veszíthetnek a kapitalizmus restaurációjával. Visszafelé nem szabad menni!

Tudja azt is, hogy a szocialista világ érdeke az, hogy Magyarországon helyreállítsák a szocializmust. A második világháborút lezáró nagyhatalmi megállapodások is élnek. Nagy Imrétől eltérően felismeri, hogy a kapitalista Egyesült Államok Magyarorszáért nem fog a Szovjetunióval háborúzni. Egyetlen reális és elfogadható út kínálkozik: szocialista országgént, a Szovjetunió szövetségeseként élni, és a lehető legnagyobb

mozgásteret találni a magyar nemzeti érdekek érvényesítéséhez.

Kádár – sok kortársától eltérően – nem tétovázik, nem menekül üres moralizálásba. 1956 őszén maga mellé állítja a párt forradalmi-marxista irányzatának tagjait, vállalja az osztályharcot. Új pártot szervez, a Magyar Szocialista Munkáspártot. Élére áll a munkás-paraszt hatalom helyreállításának.

Kádár János vezetésével megkezdődik az új szocialista Magyarország építése. Ami 1957 után Magyarországon történik, mind a mai napig kiváltja a tőkés körök, a kapitalizmus híveinek féktelen dühét. Ennek egyszerű az oka. A tőkés erők 1956-ban vereséget szenvedtek. A magyar dolgozók, a magyar társadalom zöme nem a kapitalizmus restaurációjának illuzórikus terve mellé állt, hanem világnézetétől, vallásától, múltjától függetlenül egy új szocialista társadalomban fedezte fel boldogulása reális, nem illuzórikus lehetőségét.

(Befejezés a következő részben) ■

MEGHÍVÓ

„Oh, jőjtek ki, lánra vert rabok,
Lássátok a boldog, dicső napot,
S a honra, mely soká tűrt veletek,
Derűt, vigaszt és áldást hozzatok.”
(Vörösmarty Mihály)

Emlékezzünk együtt az 1848/49-es forradalom- és szabadságharcra

március 14-én
délelőtt 10.00 órakor Szegeden a Klauzál téren,
délután 15.00 órakor Hódmezővásárhelyen
a Kossuth téren
és

március 15-én
14.00 órakor Budapesten, a Budai Várban levő
Táncsics-börtönnél,
a Táncsics Mihály utcában.

A rendezvények szónoka: Thürmer Gyula,
a Munkáspárt elnöke

Emlékezzünk együtt a forradalomra, hős elődeinkre!

Mindenkit szeretettel vár
a Munkáspárt!

**100 éve született
Kádár János** 1912-2012

Sorszám: .....

Név: .....

Cím: .....

1000 Ft

KÁDÁR-FORINTOK KAPHATÓAK
A KÖZPONTBAN

EXTRA ADÓ A SZUPERGAZDAGOKRA

FRANCIAORSZÁG: EGY ORSZÁG, AHOL A SZOCIALISTÁK BALOLDALIAK

Nem csak a francia jobboldal, hanem az európai szociáldemokrata pártok vezetői is szívükhöz kaphattak hétfő este: a francia szocialisták elnökjelöltje, Francois Hollande ugyanis határozott tüke-ellenes jelszavakat használt, sőt a jelek szerint komolyan is gondolja azok végrehajtását.

A TF1 francia kereskedelmi televízió élő vitaműsorában Hollande közölte: „Itt jelentem be, hogy évi egymillió eurós (290 millió forint) jövedelem felett az adósávnak 75 százalékosnak kellene lennie”. Hozzátette: „Nemrég tudtam meg, hogy a CAC 40 (párizsi tőzsde) vállalatvezetőinek jövedelme jelentős növekedést mutat. Hogyan lehet ezt elfogadni?”.

A „szupergazdagok megadóztatását” a szocialista jelölt „patriotizmussal” indokolta. „Az ország felemelkedése érdekében a különadó patriotizmust jelent”.

Francois Hollande – aki kampánynyitó nagygyűlésén legfőbb ellenfelének a pénzvilágot nevezte – bejelentésével új elemmel bővítette adóreformtervét,

amelyet akkor valósítana meg, ha megnyerné a köztársasági elnökválasztást, amelynek első fordulóját április 22-én, a másodikat pedig május 6-án tartják.

A tervek szerint Francois Hollande pontosan az ellentétét lépne adóügyekben annak, amit Nicolas Sarkozy 2007-es megválasztása után megvalósított. A jobboldali elnök akkor ötven százalékos adóplafont vezetett be, hogy megvédje a legjelentősebb adózókat a túlzott adófizetéstől, s ezzel megpróbálja a hazai adózásra rábírnai a külföldön adózó gazdag franciákat. Az adóplafont azonban tavaly eltörölte a kormánypárt, miután az ellenzék folyamatosan azzal vádolta Sarkozyt, hogy a „gazdagok elnöke”.

Egymillió euró feletti éves jövedelme persze nagyon keveseknek – az adózók alig 0,01 százalékának – van Franciaországban; tényleges bevétel a költségvetésnek a 300-350 ezer euró (87-101 millió forint) közötti jövedelmek megadóztatása jelentene. Erre még Hollande sem hajlandó, lépése

azonban így is szimbolikus. Hasonlót eddig szocialista politikus az elmúlt évtizedekben sem Franciaországban, sem Magyarországon nem mondott ki. ■

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

MUNKÁSPÁRT

- Fokozatosan szorítsuk ki a multikat a magyar gazdaságból! A multinacionális bevásárlóközpontok és más multinacionális cégek fizessenek 45 százalékos adót!
- Adóztassuk meg a magyar nagytőkét egyszeri 40 százalékos vagyondóval és folyamatos 45 százalékos adóval.
- Teljesen államosítsuk az energiaellátást, a vízellátást, a közlekedést, hogy azok további üzemeltetése a nép, a dolgozók érdekeit szolgálja.
- Állítsuk helyre a magyar nemzeti termelést! Ennek érdekében állami tervezési központot hozunk létre, és az indítson gazdasági programokat!
- Állítsuk vissza a magyar élelmiszerellátás függetlenségét a külföldi bevásárlóközpontok ellenőrzésével, majd fokozatos bezárásával, magyar cégekkel való helyettesítésükkel, a mezőgazdaság és élelmiszeripar fejlesztésével!
- Szüntessük meg az ÁFÁ-t az alapvető élelmiszereknél, az oktatásban, az egészségügyben, a lakossági energiafogyasztásban, a lakosságot szolgáló építkezésekben!
- Hozunk létre állami „népi bank”-ot olcsó hitelekkel, kedvező feltételekkel!

(részletek a Munkáspárt gazdasági programjából)

NEM HÁTRÁLNAK AZ ANTIKAPITALISTÁK

A rendőrség és a végrehajtók együtt oszlatták fel az Occupy London mozgalom sátrótáborát a Szent Pál-székesegyház előtti téren. A brit antikapitalistáknak négy hónapig sikerült fenntartani a kitelepüléssel járó tiltakozást, a bíróság döntése értelmében azonban a City önkormányzatának sikerült lebontatnia a táborát.

Világszerte találkozhatunk az Occupy mozgalom tüntetéseivel, utcafoglalásaival. A főleg fiatalokból álló csoportok tiltakoznak a társadalmi egyenlőtlenségek és a nagyvállalatok kapzsisága ellen, s ezzel rengeteg ember véleményét képviselik. Nagy-Britanniában indult a mozgalom, ahol a lakosság nagy része felháborodással látta, hogy a 2008-as válságért felelős bankok sokmilliárd fontos kormányzati mentőcsomagot kaptak, s továbbra is hatalmas jutalmakat adnak alkalmazottjainak.

Az Occupy mozgalom aktivistái eredetileg a londoni értéktőzsde épülete előtt akartak tábort verni 2011 októberében, azonban a rendőrség nem engedte őket oda, így a katedrális előtt telepedtek le. A templom vezetésének véleménye megoszlott a tüntetőkről, Giles Fraser kanonok például nyíltan kiállt mellettük, és a rendőrségi jelenlét csökkentését kérte. Lemondását is bejelentette arra az esetre, ha erőszakot alkalmaznának a fiatalok ellen, és ugyan erre nem került sor, amikor az önkormányzat bírósághoz fordult, Fraser atya lemondott. A City önkormányzata a felsőbb bírósághoz fordult, és beadványuknak helyt adtak. A tüntetők panasza nem járt sikerrel a fellebbviteli bíróságnál, arra hivatkozva, hogy a gyülekezési jog nem jogosítja fel őket arra, hogy állandó tábor verjenek egy nyilvános területen. A londoni rendőrség sajnálatát fejezte ki, hogy végül így ért véget a tábor története, erőszak alkalmazására a hírek szerint nem volt szükség, ám ennek ellenére sor került 20 letartóztatásra.

A mozgalom egyik vezető aktivistája, George Barda nem búsul a vereség miatt, ahogy mondja: „ez nem a vég kezdete, hanem a kezdet vége”. A sátrótábort ugyan felszámolták, azonban az akciók nem érnek véget, a mozgalom weblapja is kint tart, nagyszabású akciókat ígér. A londoni hatóságok nem könnyítik meg a dolgukat, nem csak a térről kellett távozniuk, az Islington városrészben működtetett foglalkoztatási centrumukra bontás vár. George Barda hangsúlyozta, a nehézségek ellenére a mozgalom nem gyengült meg, s mivel a gazdasági helyzet egyre rosszabb, még többen fognak hozzájuk csatlakozni a következő években. Látványos sátrótáboruk sokak szemét felnyitotta, és elkerülhetetlenné tette, hogy meginduljon a vita a pénzügyi élet etikusságáról. ■

AMERIKA: ÁRU A HOLOKAUSZT

Nem akarja visszaadni az auschwitzi múzeumtól kölcsönzött barakkot és más műtárgyakat a washingtoni Holocaust Múzeum, pedig a vonatkozó szerződés már két éve lejárt.

A barakkot 1989-ben tíz évre adta kölcsön az auschwitzi intézmény, majd további tízre hosszabbították meg a szerződést. Időközben megváltoztak a lengyel jogszabályok, és öt évre csökkent a nemzetközi műtárgykölcsönzések maximális időtartama. Ennek értelmében a lengyel fél a műtárgyak azonnali visszaszolgáltatását követeli.

A wasingtoni múzeum nem válaszol a hivatalos

levelezésre, és a zsidó közösségeket is mozgósítja az ügyben. Martin Smithnek, az intézmény volt igazgatójának a Washington Post című napilapban publikált cikke szerint „az Egyesült Államok 65 millió dollár értékű támogatást nyújtott Lengyelországnak az utóbbi hónapokban Auschwitz és hasonló jellegű történelmi emlékek fenntartására”, így a kikölcsönzött tárgyaknak a lengyel kormány érdekében Washingtonban kellene maradniuk.

Piotr Cywinski, az auschwitzi-birkenai múzeum igazgatója zsarolásnak és korrupciókísérletnek nevezte az ajánlatot, és hangsúlyozta, hogy a haláltábori emlékek nem kereskedelmi áruk. Kiemelte, hogy a megítélt támogatás negyedennyi, és a lengyelországi múzeum a mai napig egy centet sem látott belőle.

Wladyslaw Bartoszewski volt lengyel diplomata és külügyminiszter, a tábor egyik túlélője kiemelte, hogy „amennyiben nem változik az amerikaiak állásfoglalása, Lengyelország nem fog többé együttműködni egyetlen külföldi zsidó múzeummal sem, kivéve a jeruzsálemi Jad Vasem intézetet, amellyel kiténő kapcsolatai vannak”.

ZJUGANOV A KOMMUNISTA JELÖLT

Oroszországban március 4-én tartják az elnökválasztások első fordulóját. A kampány „megszokott volt”: a médiában nyomasztó volt Vlagyimir Putyin túlsúlya, a kormányfő-elnökjelölt ráadásul a kötelező vitákra is csak képviselőit küldte.

Ennek ellenére Putyin nem mehet biztosra; amennyiben a választások során nem lopják el, nem hamisítják meg a szavazatok legalább tíz százalékát, második fordulóra lesz szükség. Akkor pedig Putyinnak végre szembe kell néznie a kommunista jelölttel, Gennagyij Zjuganovval. Akkor pedig Putyinnak igazi kérdésekre kell választ adnia. S akkor a választás nyílt lesz, s akkor lesz választás. ■

ВЫБИРАЕМ ЗЮГАНОВА ✓

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.